

Olv.: Dán 12,1-3 – Zsid 10,11-14.18 – Mk 13,24-32
 Krisztus második eljövetele

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Igen nagy szükségünk van Isten hordozó szeretetére. Hordozzon bennünket azáltal, hogy egybeöleli az embereket, - szűkebb, szorosabb értelemben, családban a hívőket; tágítva ezt a kört: mindenkit. Miért olyan fontos ez? Szent Pál apostol a korintusiaknak írt levelében magyarázza ezt a gondolatot, amikor azt írja:

***Azt szeretném, hogy gond nélkül legyetek!
 Úgy éljetez ebben a világban, hogy tudjátok, minden a tiétek,
 de úgy birtokoljatok mindent, mintha nem is lenne!***

Holnap Árpád-házi Szent Erzsébet titkával foglalkozunk, aki II. János Pál pápa szerint a hatékony tékozlás szentje volt. Úgy élt mindazokkal a javakkal, amik neki jutottak, mint aki ezeket nem is akarta birtokolni és boldog volt, ezért volt boldog. Egy változó világban élünk és mi is változunk, ez okozza gondjainkat. Jobban kapaszkodjunk az Istenbe, aki szeret minket, és a hitben összetartozhatunk vele! Gondoljunk erre ma reggel, amikor ezt a szentmiseáldozatot bemutatjuk.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Szent Pál apostol a korintusiaktól azt kérte, hogy ne legyenek gondban. Ma én is azt szeretném kérni a testvérektől, hogy ne legyenek gondban! Túlságosan sokat foglalkozunk azokkal a gondokkal, kérdésekkel, amelyek fölött nincs hatalmunk, és ijesztően keveset foglalkozunk azzal az igazsággal, ami számunkra a megoldást hozhatja!

***Jézus Krisztus azt mondja:
 „Ég és föld elmúlnak, de az Én ígéim soha el nem múlnak!”***

Túlságosan sokat foglalkozunk azzal, ami elmúlik. Nagyon izgat bennünket, hogy mi történik velünk időben élő emberekkel, akik tudjuk mindannyian, hogy születünk és meghalunk. Mi hívők, akik ismerjük az Istent, ismerjük Isten nagy szeretetét, a hitben mégsem kapcsolódunk elég bensőségesen az Istenhez, pedig az egyetlen megoldás ez az egy igazság: „Az Én ígéim soha el nem múlnak!”

Bizalommal hagyatkozzunk az Istenre!

Van valami, ami változik, múlandó és van, ami változhatatlan és mindig érvényes: „Az Én ígéim!” – mondja Jézus! Az Ige teremtette a világot. Az Isten igenje szólított bennünket is az életbe, akkor több bizalommal és több bátorsággal hagyatkozzunk az Istenre! Múlt vasárnap is erről elmélkedtünk, amikor különösen hangsúlyoztam ezt a gondolatot, hogy ne féljete! Ahogy Illés próféta mondta annak az özvegyasszonynak: „Ne félj!” Az apostoloknak Jézus ugyan csak ezt mondta: „Ne féljete!”

***Isten el akarja venni a félelmünket!
A hitben összetartozhatunk az Istennel!***

Ott van bennünk is a félsz, mert nem könnyű összetartozni az Istennel, mint ahogy nem könnyű egymással sem összetartozni. Az összetartozás feltételeket szab. Az Istenhez tartozás elég szigorú feltételekhez kötött. Ebből származik az ember félelme. Meg van bennünk a vágy, szeretnénk biztonságban élni. Elfogadjuk hitünkben, hogy ez az Istennel való kapcsolatban valósulhat meg, mégis félünk. Az ember okos, talán okosabbnak tartja magát, mint amennyire okos és kevésbé vagyunk bölcssek.

***Adjuk meg magunkat az Istennek,
és ezzel elnyerjük azt a biztonságot, amit a vele való kapcsolat jelent!***

Ez aktuális a mindennapjainkban ma is, ez tegnap is így volt, az idő kezdetén is így volt és mindig így lesz az idők végezetéig. Nekünk többet kellene megvalósítani abból, hogy megismertük Jézus Krisztust. Megismertük az Ő tanítását. Tudjuk, mit jelent egy hívő közösséghez tartozni, csak ezt a mindennapjainkban életre kell váltani, különben csak egy tudás, egy ismeret, egy tan, hittan, és nem pedig az élet.

Jézus azt mondja: „Eljön az idő!”

Ezt 2000 évvel ezelőtt több ezer éves tapasztalatra hivatkozva fogalmazták meg így, hogy eljön az idő, amikor a világmindenséget összetartó erők összedőlnek, megrendülnek. Nagyon fontos szembesülni ezzel a bibliai üzenettel, mert az ember főleg a görög filozófiára hagyatkozva a világot **kozmosznak** nevezi. A kozmosz azt jelenti: rendezett. A görög filozófiára támaszkodó hívő gondolkodás is azt mondja a világról, a világmindenségről: kozmosz, rendezett, ez a neve.

Mi emberek sokat tudunk, és egyre többet tudunk erről a világról. Egyre több törvényszerűségét ismerjük a világmindenségnek, de meglepetések azért érnek bennünket. Például nincs magyarázat egy földrengésre. Esetleg tudjuk mi az oka, de az ember előtte csak megáll. Nincs magyarázat egy cunamira, egy jégesőre. Nincs magyarázat egy viharra. Az ember egyet tud tenni, kivárja, míg vége lesz. Ez nem jelenti azt, hogy a világmindenség erői, azok a törvényszerűségek, amelyek fönntartják és mozgatják ezt a mindenséget, azok nem léteznek. Csak vannak ilyen alkalmak, helyzetek, amik az embernek gondot okoznak. A görög filozófia ezt a nehéz helyzetet így mondja, hogy **káosz**. Igen, kaotikus az, amikor valami olyan történik, ami a részünkről megismert igazságokból valamiképpen kilóg, amikor mintha ezek megváltoznának.

***A Szentírás azt mondja, hogy eljön az idő,
amikor a kozmosz, a rendezett világ összeomlik, és a káosz uralkodik.***

A káosz veszi át az uralmat. A természet törvényszerűségeire gondolva a mindennapjainkban vannak ilyen kaotikus helyzetek, de ezek általában mindig elmúlnak és helyre áll a rend.

Az Én igém soha el nem múlnak!

A szent író a hitre és a tapasztalataira hivatkozva azt üzeni nekünk, hogy a hívő embereknek ebben a helyzetben van egy biztos pontja. A biztos pont az Isten. Az Isten, aki teremtő. Az Isten, aki uralkodik a világ fölött. Isten az, aki eget és földet teremt, vizet és szárazföldet, fényt és sötétséget. Ez az Isten uralja ezt a helyzetet. Amikor Pál apostol azt mondja, nem szeretném, hogy gondban legyetek, akkor részben erre utal.

***Isten megmutatta nekünk szeretetét!
Isten az a valaki, akivel összetartozhattok a hitben!***

Erről szól az egész keresztény hitetek.
Erről szól a hitvallás.
Erről szól az hívő ember mindennapja,
hogy sok minden történhet a teremtet világban,
de az ember mindezek fölé emelkedik,
mert mindezek fölött örökös az Isten, aki minket szeret!
Jézus Krisztus maga győz meg bennünket,
hogy ez a világ ilyen, nem a ti kezetekben van,
de egy valami biztos pont van, az Én igéim!

***Az Én igéim soha el nem múlnak!
Többet foglalkozzatok az Én igéimmal!***

Isten üzenetével foglalkozzatok, csak ez a kivezető út!

Ne állandóan azzal foglalkozzatok, hogy ebben a teremtet világban mi történik. Sőt, azt is mondhatom, – most egy váltással– hogy **morális káosz** van a világban. Még inkább igaz, hogy ami állandó azzal foglalkozzatok, mert morálisan nagyon megrendült a világ. Megrendült ez a világ, mert abnormális. A morális világ, vagyis az ember, akinek van moralitása, az normális, az követi a normát, vagyis az Isten akaratát, az Isten terveit és e szerint rendezi be az életét. Kaotikus állapotok vannak morális értelemben, mert az emberek felszabadították magukat az Isten alól. Úgy gondolják, hogy saját normája van mindenkinek és mindenki úgy él, ahogy azt magának eldönti. Ez káoszt, kaotikus állapotot jelent. Ebben a morális káoszban ne azzal foglalkozunk, hogy az emberek mi mindent tesznek ebben a helyzetben.

Azzal foglalkozunk, - legalább is mi hívők - ami fix pont, az Igével, az Isten üzenetével, ami mindig áll. Ebből a káoszból biztos, hogy csak ez által van kivezető út. Másképpen nincs, csak ha az emberek belátják, hogy valakihez igazodniuk kell. Legegyszerűbb igazodni az Istenhez. Lehet emberekhez igazodni, csak egymásban oly sokszor csalódunk. Oly sokszor csalódunk azokban is, akikhez igazodtunk és igazodunk. Tehát nincs más út. Pál apostol erre utal, amikor azt mondja: Azt szeretném, hogy ne legyetek gondban. Éljetek úgy a világban, mint akik annyira bölcssek, mint akik tudják, hogy a mi életünk is időleges.

Úgy használjuk a világ javait, mintha nem is élnénk azokkal!
Ez mekkora szabadság!
Éljetek úgy a világban és a világ javaival,
mint akik tudják, hogy időben élünk!

***Minden csak ajándékképpen,
vagy ránk bízott kincsként van a kezünkben, de valójában nem is a mienk!***

Szent Ágoston elmélkedése

Nagyon érdekes a mai papi imádságban Szent Ágoston elmélkedése. Mit jelent az, hogy az Én igéim soha el nem múlnak? Fantasztikusan izgalmas kérdés. Szent Ágoston azt mondja, hogy az Ige az Isten szava, az *Isten igazsága sarkon fordítja az embert*. Valami olyan történt, aminek hátat fordít az ember, sarkon fordul. A gyerekeknek mondhatnám, az ajtó sarkon fordul. Az ajtónak az a hivatása, hogy vagy nyitva legyen, vagy be legyen csukva.

Ez azt jelenti, hogy az ember sarkon fordul, és szembe kerül önmagával, a vágyaival, az érdekeivel. A szeretet, ami kifejeződik az Igében, ezt jelenti: Az Isten szeretete Jézus Krisztus által drámai módon van jelen ebben a világban, mert az emberek nem akarják érteni, nem akarnak sarkon fordulni, nem akarnak szembeszegülni önmagukkal, vágyaikkal, érdekeikkel, pedig másképpen nem lehet szeretni!

***A szeretetnek van egy mélybe vezető iránya
és egy magasba mutató iránya.***

A szeretet mélybevezető iránya elvezeti az embert a sötétbe, a gyökerekhez és akkor mindennek más lesz az értelme. Mit jelent ez, a mélybe vezető irány? A mélybe vezető iránynak neve is van: alázat! A szeretet lefelé vezető iránya nem az ítélet, mert az ítélet mindig befejez valamit. Az Isten az, akinek be kell fejeznie.

A szeretetnek van egy felfelé mutató iránya. Madártávlatból látjuk a mindenséget. Madártávlatból látunk mindent, ami azt jelenti, hogy az ember megengedő lesz. Ha így látjuk a mindenséget, akkor olyan könnyű megengedőnek lenni. Ennek a megengedésnek szintén van neve. Ezt úgy hívják, hogy megbocsátás. A szeretet madártávlatból azt jelenti, hogy az ember meg tud bocsátani.

***Ragaszkodjatok az Igéhez!
Az Én ígéim soha el nem múlnak!
Ez mindig így van, ez mindig így lesz!***

Szent Ágoston gyakorlati ember, nagyon találóan mondja:
ez azt jelenti, hogy az ember irgalmas, megbocsátó lesz, és jót tesz.

Azt mondja, hogy neked már irgalmaztak.
Milyen jó neked, hogy az Isten irgalmas veled, akkor *légy te is irgalmas*.
Neked már megbocsátottak, megbocsátott az Isten,
mert az Isten mindig megbocsát, mindig ad lehetőséget,
akkor *te is legyél megbocsátó*.
Téged az Isten már nagyon gazdagon megajándékozott, életet adott.
Akkor *te is segítsd az embert* abban,
hogy élni tudjon, emberhez méltó életet tudjon élni.

Túl sokat foglalkozunk a gondokkal, bajokkal,
a világmindenséget, a természetet érő gondokkal, bajokkal.
Túl sokat foglalkozunk az ember morális csődjével.

Sajnos túl keveset foglalkozunk azzal,
ami soha nem változik, ami soha el nem múlik:

***ami a kereszténységünk lényege,
az Isten megjelent szeretete, akihez a hitben tartozhatunk!
Egyedül ez az, ami a világ rendjét, a világ erkölcsi rendjét helyreállíthatja!***

+ A M E N +